

Proiectul „Biodiversitatea și protecția naturii—o abordare responsabilă a problemelor de mediu a două orașe înfrățite”

Acronim: BIOTOWNS,

Cod Proiect: HURO/0901/128/134

TIMIȘOARA DE ALTĂ DATĂ...

BIANCA MUREȘAN, 14 ani

Școala cu clasele I-VIII nr. 7 „Sfânta Maria” Timișoara

Timișoara, frumosul oraș în care am venit cu mulți ani în urmă pe lume, este locul în care am crescut și am trăit alături de cei dragi clipe de neuitat. Acum, cea mai mare parte a timpului meu mi-o petrec în aer liber prin Parcul Botanic, Parcul Rozelor, Parcul Central, lăsând frâu liber amintirilor.

Mama obișnuia să mă plimbe prin aceste parcuri și prin multe alte locuri frumoase ale orașului, iar eu învățam pe zi ce trece tot mai multe lucruri despre obiceiurile, natura și populația de aici, din “Mica Vienă”, așa cum o numeau străinii care au vizitat-o în nenumărate rânduri, care s-au minunat de simplitatea și bunătatea timișorenilor.

Nu am să uit niciodată când au venit bunicii mei pentru prima oară în acest oraș, în vizită la noi. Ne-am plimbat împreună prin parcuri, iar ei s-au minunat și au rămas surprinși de frumusețea și formele interesante pe care le-au primit brazii și tufișurile, în urma celor care se ocupă de amenajarea parcurilor. Credeau că acei copaci au crescut așa, fiind o nouă și magnifică specie de vegetație.

Imi aduc aminte și de zilele fericite în care mergeam la Pădurea Verde . De multe ori se țineau acolo festivaluri sau concerte, iar eu, mă alăturam mulțimii ținând în mână vestitul produs pufos care se topește în gură numit vată pe băț. Copacii înalți ne țineau umbră pe timp de căldură atât nouă, celor care petreceam, cât și animalelor de la grădina zoologică. Uneori razele soarelui pătrundeau printre frunze mângâindu-ne ușor fața, iar alteori vântul bătea ușor răscolindu-ne parcă sentimentele.

De asemenea, Bega era un loc frumos unde puteai să te plimbi de-a lungul canalului sau să mergi cu vaporețul și să te relaxezi privind împrejurimile. Mereu când mă aflam acolo mă uitam fix la acea apă care curgea leneș, gândindu-mă la cât de adâncă ar putea fi.

Cu timpul, am crescut și știam foarte bine orașul acesta ca și cum aș fi trăit aici o viață întreagă...dar acum nu mai recunosc unele locuri. Mă întreb unde sunt acei copaci de mai demult, toți acei copaci ai copilăriei mele. Frumusețea parcurilor e acum acoperită de o pătură de praf, iar florile colorate parcă și-au pierdut culorile. Apa în care îmi așteptam cândva privirea și mă pierdeam printre gânduri, mă înspăimântă. Acum, tulbură, curge la fel de leneș, purtând poveri imense, deșeuri și mizerii. Traficul îngrozitor îmi provoacă o stare de neliniște. O oarecare oboseală domină în oraș. Nu doar autoturismele sunt cele care stârnesc praful, ci, mai ales, șantierul de construcții, la care nu se respectă normele de organizare și care nu protejează aproape deloc mediul înconjurător. Oamenii au uitat să aibă grijă de natura fără de care nu ar putea trăi. Toți locuitorii orașului Timișoara au responsabilitatea de a contribui la curățenia acestuia. Puțini sunt cei care reciclează și mulți cei care aruncă mizeriile pe jos. Din nepăsare, ajungem să ne facem rău atât nouă cât și celor din jur.

Am auzit că mortalitatea prin bronșită cronică este în creștere aici, la noi, tocmai din cauza poluatorilor. Timișoara e plină de praf. Nu poți să te plimbi prin oraș sau în jurul Begăi fără să iei o gură serioasă de praf. Chiar și pantofii pe care îi iei dimineața când mergi undeva, sunt seara plini de praf de parcă ai fi parcurs o zi în deșert. La fel este și cu mașina. Degeaba o speli dacă, după ce traversezi orașul, poți să desenezi pe ea cu degetul prin praf harta lumii.

De asemenea, în zona de sud a orașului sursele de poluare sunt depozitul de zgură de la Utvin, fostele întreprinderi care mai au materialele rezultate din demolări pe vechile amplasamente.

Timișoara tușește rău din pricina prafului de pe străzi, de pe trotuare. Ar trebui să se închidă șantierele care nu respectă normele de mediu și să se dea amenzi usturătoare pentru toți cei care nu au grijă de natură și aruncă deșeuri peste tot unde văd cu ochii. După părerea mea ar fi bine dacă s-ar pune mai multe coșuri de reciclare și s-ar avertiza insistent oamenii în așa fel încât să acționeze cum trebuie.

De asemenea, nu ar strica să fie spălate, mai ales vara, mult mai multe străzi. Ar fi minunat dacă s-ar planta mult mai mulți copaci care ne dau oxigen și apă răă pe timpul verii străzile de arșița căldurii

Nu uitați efectul de bumerang! Oferiți doar ceea ce ați dori să primiți. Dacă oamenii oferă neglijență, nepăsare, iresponsabilitate, superficialitate, gunoaie, deșeuri, atunci vom primi poluare, oroare și tot ce-i mai rău.

Prin muncă și devotament putem încet, încet să schimbăm mediul de trai astfel încât să conviețuim într-un mediu mai curat.